

Mariana Morărașu

LECTURI de VĂCANȚĂ

Clasa a II-a

Cuprins

Ploaia de stele	4
Bunicul și nepotul	7
Boierul și Păcală	10
Șoarecele, cocoșul și motanul	13
Fricosul	16
Greierele și furnica	19
Bunica	22
Ce e mai ușor?	25
Ștefan cel Mare și Vrâncioaia	28
Un licurici grăbit	31
Dovleacul și vița	34
Creionul	37
Povestea nucii lăudăroase	40

Boierul și Păcală

de Ioan Slavici

Odată, Păcală stătea la marginea unei păduri. Deodată vede o trăsură venind spre el. Repede se scoală, ia un trunchi mare de copac, și-l ridică drept în sus. În trăsură era boierul, cucoana și vizitiul, care mâna caii. Boierul, văzând pe Păcală, spuse vizitiului să oprească trăsură:

– Bună ziua!

Păcală răspunde:

– Mulțămim!

– Dar ce faci aici?

– D-apoi, cucoane, ia, am pus și eu lemnul ista să se hodinească olecuță, că apoi îl duc acasă. Da' dumneavoastră unde vă duceți?

– Eu am auzit de unul Păcală, care păcălește oamenii, și mă duc să-l găsesc, să mă păcălească și pe mine. Păcală îi zice boierului:

– Nu te mai duce, cucoane, că eu sunt Păcală. Dar acum nu pot să vă păcălesc, că am uitat păcălitorul acasă. Dați-vă jos din trăsură, să-mi aduc păcălitorul. Dumneavoastră, cucoane, țineți lemnul ista bine, să nu se clatine, că eu vin îndată.

Când boierul ținea cât putea trunchiul să nu se clatine, Păcală se sui în trăsură și plecă. Stau așa toată noaptea și a doua zi după-amiaza.

– Bună ziua! zice un om care trece pe acolo. Dar de ce stați dumneavoastră acolo?

– Așteptăm să vină Păcală de-acasă cu păcălitorul, să ne păcălească. Mi-a spus că vine degrabă cu trăsură, și nu mai vine.

Atunci omul spune boierului:

– D-apoi, cucoane, nu-i destulă păcăleală asta, că s-a dus cu trăsură și cu cai cu tot?

Și așa rămase boierul păcălit și

10 fără trăsură.

FIȘĂ de LECTURĂ

Titlul lecturii:

Autorul:

Personaje:

 Ordinea desfășurării întâmplărilor:

 Morala / învățătura textului:

 Răspunde la întrebări:

1. Cu cine se întâlnește Păcală la marginea pădurii?

2. Ce îl roagă Păcală pe boier?

Am înțeles?

Bunica

(fragmente)

de Barbu Ștefănescu Delavrancea

O văz, ca prin vis.

O văz limpede, așa cum era. Naltă, uscățivă, cu părul alb și creț, cu ochii căprui, cu gura strânsă și cu buza de sus crestată în dinți de pieptene, de la nas în jos.

Cum deschidea poarta, îi săream înainte.

Ea băga binișor mâna în sân și-mi zicea:

– Ghici...

– Alune!

– Nu.

– Stafide!

– Nu...

Până nu ghiceam, nu scotea mâna din sân...

Ne duceam la umbra dudului din fundul grădinii.

Ea își înfigea furca cu caierul de in în brâu și începea să tragă și să răsucescă un fir lung și subțire. Eu mă culcam pe spate și lăsam alene capul în poala ei...

– Ei, ce mai vrei? îmi zicea bunica.

Surâsul ei mă gădila în creștetul capului...

Era așa de cald... așa de bine în poala bunicii... o adiere încetinică îmi răcorea fruntea... norii albi, alunecând pe cerul albastru, mă amețeau... închideam ochii.

Ea spunea, spunea înainte, mulgând repede și ușurel firul lung din caierul de in.

Cu capul în poala bunicii, niciodată n-am putut asculta un basm întreg.

Avea o poală fermecată, și un glas, și un fus cari mă furau pe

22

nesimțite și adormeam fericit sub privirile și zâmbetul ei.

FIȘĂ de LECTURĂ

Titlul textului:

Autorul:

Personaje:

Ordinea desfășurării întâmplărilor:

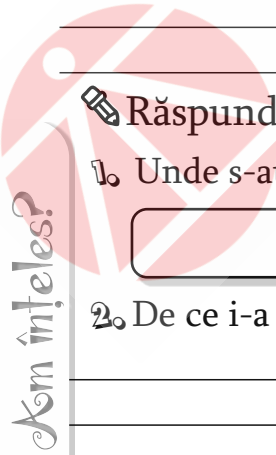

Morala / învățătura textului:

Răspunde la întrebări:

1. Unde s-au dus cei trei băieți?

2. De ce i-a cuprins frica?

Povestea nucii lăudăroase

de Vladimir Colin

A fost odată o nucă, o nucă ... ei, ca toate nucile! Și nuca asta creștea într-un nuc.

Ei, și într-o bună zi vine un urs mare... și se întinde sub nucă să tragă un pui de somn.

- Ah, ce bine o să dorm ! spuse ursul și se puse cu burta în sus, cu labela pe după ceafă și începu să sforăie.

Tocmai atunci, creanga pe care tocmai stătea spânzurată nuca noastră strigă veselă:

- Ei, nucă-nucușoară ! Gata, poți să-ți dai drumul, că ești coaptă bine...

Se aruncă de pe creanga ei, fără umbrelă sau parașută, se aruncă vitejește, așa cum se aruncă nucile și... drept pe nasul ursului se opri.

- Văleu! răcni ursul, deșteptat fără veste... se ridică degrabă și-o luă la sănătoasa.

- Ehe, ați văzut cine sunt eu? strigă atunci nuca. Sunt pesemne nespuse de puternică dacă până și ursul se teme de mine!

Iepurele, care văzuse tot ce se petrecuse, se apropie tremurând de nucă și o rugă cu glas stins:

- Puternică nucă, milostivește-te de un biet iepure! ... Să nu mă mănânci !

- Bine, îi răspunse nuca. De astă dată te iert, dar vezi să nu mă superi prea tare și să nu-mi mai ieși înaintea că de! nu știu, zău ...

Veverița se rugă și ea, plângând :

- Of și of, puternică nucă! Îndură-te și de o biată veveriță ... N-o mânca nici pe ea!

- Ia ascultați, făpturi neroade! se supără de astă dată nuca. Ce, vreți să mă lăsați să mor de foame? ... Păi, mâine o să vină lupul să mă roage să-l cruț, apoi mistrețul, apoi cine mai știe care alt

neisprăvit... Și eu? V-ați gândit că și eu trebuie să mă hrănesc? Doar sunt o nucă adevărată, o nucă puternică, o nucă ... Ehei, ce știți voi!

Iepurele și veverița o luară la fugă și vestiră înspăimântați că s-a sfârșit cu pacea pădurii. S-a ivit o dihanie cumplită, una care pare mică și neînsemnată, dar care mănâncă urși, lupi și mistreți, cum ai înghiți un fir de iarbă! Toate sălbăticiunile se zăvorâră în vizuinile lor, așteptând cu inima strânsă ca dihania cea cumplită să li se ivească înaintea porților. În pădure se lăsase o tăcere grea și nici măcar păsările nu se mai încumetau să cânte. Iar în tăcerea aceea se auzeau când și când niște țipete grozave:

- Unde-s lupii, urșii și mistreții? ... Vreau să le trag o mamă de bătaie și să-i înghit pe nemestecate! Așa striga nuca de răsuna pădurea și nici lupii, nici urșii, nici mistreții, ba nici chiar leii, zmeii și balaurii nu cutezau să crâcnească.

Dar într-o zi veni un băiețel, se plimbă prin pădure, găsi nuca și, după ce-i sparse coaja, o măncă.

FIȘĂ de LECTURĂ

Titlul lecturii:

Autorul:

Personaje:

 Ordinea desfășurării întâmplărilor:

 Morala / învățătura textului:

 Răspunde la întrebări!

1. Unde crește nuca?

2. De ce s-a desprins nuca de pe creangă?

Am înțeles?

3. Cine a mâncat nuca?

 Unește cu explicația corectă!

„a trage un pui de somn”

emoționat, cu teamă

„a o lua la sănătoasa”

a nu îndrăzni

„a aștepta cu inima strânsă”

a dormi puțin

„a nu se încumeta”

a fugi

 Adevărat (A) sau fals (F)?

- Nuca a căpătat încredere în ea atunci când iepurașului i s-a făcut frică de ea.
- Animalele care au rugat-o pe nuca să nu le mănânce sunt iepurele și veverița.
- Un băiețel a găsit nuca și a mâncat-o.

Exersează!

 Proverbul care se potrivește textului este:

- Prietenul adevărat la nevoie se cunoaște.
- Lauda de sine nu miroase a bine.

 Scrie un fragment care să schimbe finalul textului.
